

РЕШЕНИЕ

№ 3165

гр. Варна, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **Антония Светлинова**

при участието на секретаря **Дияна Димитрова**
като разгледа докладваното от **Антония Светлинова** Гражданско дело № 20213110111756 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК.

Образувано е по **предявен от Х. Т. Д. срещу О В отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК** за приемане за установено в отношенията между страните, че **ответникът не е собственик н а поземлен имот с идентификатор № ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/30.01.2020 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в с. ***, общ. Варна, обл. Варна, ул. ***, с площ от 537 кв.м, при съседни имоти с №№ ***, ***, *** и ***.

В **исковата молба** ищцата **Х. Д.** твърди, че дядо й **Д.Х.В.** е придобил **имот пл. № 102 по плана на с. *****, обл. Варна, с **обща площ от близо 4000 кв.м**, от които 3720 кв.м по документи (3816 кв.м измерени на място) по силата на давностно владение, за което е съставен Нотариален акт № *** г. на нотариус при ВРС, и 314 кв.м по регулация, включващи 234 кв.м. от имот с пл. № 101 и 80 кв.м от улица, съобразно Нотариален акт № 93, том I, дело № 203 от 26.01.1968 г. на нотариус при ВРС. Твърди, че част от така придобития имот съвпада със стар имот № 88 в кв. 9 по плана на селото, включващ в себе си *** и III-88 по КРП, които от своя страна са идентични с ПИ с пл. № 600, № 598 и № 599, както и с ПИ с идентификатори № ***, №*** и № *** по действащата КК. Излага, че през годините **Д. Вълков** се е разпореждал с части от имота в полза както на неговите деца и внуци, така и на трети физически лица. Твърди, че с Нотариален акт за дарение № 189, том VI, дело № 2159 от 18.03.1975 г. на нотариус при ВРС на нея е дарил дворно място с площ от 250 кв.м, представляващо парцел I от имот с пл. № 102 в квартал 5 по плана на с. ***. Поддържа, че впоследствие е придобила по регулация и собствеността върху **празно дворно място от 650 кв.м от имот пл. № 103** при граници:

имоти с пл. № 102 и 103 и от две стани улици, придадени към собствения ѝ парцел I-102 от кв. 5 по плана на селото, съобразно Нотариален акт № 51, том VI, дело №3062 от 15.11.1977 г. Счита, че така придобитите от нея имоти са идентични с ПИ с идентификатор № *** по действаща КК. Твърди, че от момента на придобиването на 250 кв.м от него през 1975 г. тя владее имота заедно с придобития по-късно през 1977 г. по регулация имот с площ от 650 кв.м, както и с процесния ПИ с идентификатор № *** по КК с площ от 537 кв.м, който е идентичен с ПИ № 600 в кв. 9 по плана на с. *** с площ от 578 кв.м, имот № 88, в кв. 9, парцел ***, както и с части от имоти с пл. № 102 и № 103. Сочи, че трите имота са били обособени на място в един общ парцел, обхванат от обща огР., и владени от нея в този вид и граници, считано от 1975 г., като първоначално владението ѝ е осъществявано чрез нейните родители, а след навършване на пълнолетие – лично от нея. Поддържа, че от 1975 г. целият парцел непрекъснато е обработван и засаждан със сезонни и трайни насаждения, вкл. зърнени култури (пшеница и царевица), овощни дървета (круши, ябълки, череши, вишна, лешник) и зеленчуци. Твърди, че така тя е упражнявала несмущавана и непрекъсната фактическа власт върху процесния ПИ с идентификатор № *** по КК с намерение за своене повече от 40 години, поради което счита, че е придобила същия по давност. Изтъква, че предходни негови собственици са били физически лица, някои от които нейни роднини, като владението ѝ е демонстрирано явно пред тях и упражнявано с тяхно знание и съгласие. Излага, че имотът съвпада с част от стар имот № 88, който е записан в разписните листи по действащите планове на с. *** като собствен на наследниците на дядо ѝ Д.Х.В., а преди него е бил собственост на други физически лица, респ. не е имало забрана за придобиването му по давност. Конкретно сочи, че имотът не е бил общинска или държавна собственост, не е включван в кооперации или други предприятия, нито предоставян за ползване на граждани въз основа на нормативен акт. Твърди, че същият незаконосъобразно е актуван като общински имот с Акт № *** г. за частна общинска собственост, рег. № 52, досие № 0252. Оспорва доказателствената стойност на акта. В тази връзка поддържа, че като правно основание в същия е отразена само общата норма на чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС, според която общинска собственост са имотите, предоставени в собственост на общината със закон, без посочване на конкретен закон. Поддържа, че ОВ само формално се легитимира като собственик на придобития по давност от нея имот, с което обосновава правния си интерес от предявения отрицателен установителен иск.

По изложените съображения по същество ищцата моли за уважаване на иска и претендира разноси по делото.

В открито съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния ѝ представител адв. Р. Д., поддържа исковата молба и представя списък на разноси по чл. 80 ГПК. В депозирана писмена защита излага правни аргументи, съобразно събрания доказателствен материал.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира **отговор на исковата молба**, в който излага становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Поддържа, че ОВ е собственик на процесния имот. В тази връзка твърди, че по силата на Заповед № Г-39/07.10.1992 г. на Кмета на ОВ, издадена на основание чл. 75 от ППЗТСУ във вр. чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗТСУ е одобрено изменението на ЗРП на с. ***, според което изменение процесният

имот се индивидуализира като новообразуван ***, идентичен с ПИ № 600 по КП на с. ***, съгласно Заповед № РП-272/10.11.2008 г. на кмет на Район „Приморски“ при ОВ. Сочи, че собственикът на посочения имот е бил неидентифициран още през 1992 г., поради което същият е бил държавна собственост, на основание чл. 6 от ЗС (ред. 1991 г.), а впоследствие е преминал в патримониума на Общината по силата на закона - § 42 от ПЗР на ЗИД на ЗОС (обн. ДВ бр. 96 от 1999 г.).

Оспорва ищцата да е придобила по силата на дворищна регулация собствеността върху 650 кв.м. от имот пл. № 103 поради липса на доказателства относно прилагането на регулацията, респ. наличието на предпоставките за издаване на констативния нотариален акт от 1977 г. по реда на чл. 134, ал. 2 ЗТСУ (отм.). Отделно поддържа, че не е могла да придобие по давност имота, тъй като е бил държавна собственост. Изтъква още, че през 2008 г. ищцата е подала по реда на § 6, ал. 6 ЗУТ във вр. ЗКИР заявление за допълване (поправка) на одобрения кадастрален план относно собствения й *** кв. 9 по плана на с. *** с твърдения, че при одобряване на ЗРП е допусната грешка и имотът не е нанесен в КП с площта, която притежава по документ за собственост, като въз основа на заявлението е издадена и влязла в сила Заповед № РП-272/10.11.2008 г. на кмета на район „Приморски“ при ОВ, с която е попълнена кадастралната основа на три имота с № 598 (II-88), № 599 (I-88) и № 600 (III-88).

По тези съображения моли за отхвърляне на предявения иск и претендира разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния му представител гл.юрк. С.Ц. поддържа отговора на исковата молба и представя списък на разноски по чл. 80 ГПК. Депозира и писмена защита.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От приложения нотариален акт за собственост на недвижим имот по давност № 78 от 15.12.1966 г., дело 6075/1966 г. на нотариус при Варненски народен съвет (л. 15), се установява, че след извършена обстоятелствена проверка Д.Х.В. е признат за собственик по давностно владение на къща в с. ***, Варненско, описана в акта, както и дворно място от 3720 кв.м., представляващо имот пл. № 102, кв. 4 по плана на с. ***, при съседи: П.В., Т.А. и път.

Съгласно нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по регулация № 93 от 26.01.1968 г., дело № 203/1968 г. на нотариус при Варненски народен съвет (л. 16), на основание чл. 92 от ППЗПИМ Д.Х.В. е признат за собственик по силата на дворищна регулация на следните дворни места, придаващи се по регулация към собственото му дворно място, представляващо парцел I, пл. № 102 в кв. 4 по плана на с. ***, а именно: 234 кв.м от двор пл. № 101, собственост на П.В.П., и 80 кв.м. от улица, собственост на ГНС-Варна.

Съгласно нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по регулация № 50 от 15.11.1977 г., дело № 3061/1977 г. на нотариус при Варненския районен съд (л. 17-18), на основание чл. 134, ал. 2 ППЗТСУ Д.Х.В. е признат за собственик по силата на дворищна регулация на празно

дворно място от 105 кв.м от имот пл. № 103 при граници дв.пл. №№ 102 и 103 и от две страни улици, придадени към собствения му парцел II – 102 от кв. 5 по плана на с. ***.

Видно от приложения договор от 05.04.1982 г. (л. 19), съставен в проста писмена форма, Д.Х.В. е закупил от Й.А.Й. празно дворно място, находящо се в землището на с. ***, състоящо се от 200 кв.м, при съседи: К.Т.П., Р.В.а и път.

От приложения нотариален акт № *** г. на нотариус при Варненски районен съд (л. 11-12), се изяснява, че Д.Х.В., със съгласието на съпругата си Х.Н.В., е дарил на внучката си Х.Т.П. – малолетна, представлявана от своя баща и законен представител, собствеността върху 250 кв.м дворно място, представляващо парцел I, имот пл. № 102 на кв. 5 по плана на с. ***, при съседи на целия парцел: улица, н-ци на В.К., Д.Х.Д..

Съгласно нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по регулация № *** г., дело № 3062/1977 г. на нотариус при Варненския районен съд (л. 13-14), на основание чл. 134, ал. 2 ППЗТСУ Х.Т.П. е призната за собственик по силата на дворищна регулация на празно дворно място от 650 кв.м от имот пл. № 103 при граници: дв.пл. №№ 102 и 103 и от две страни улици, придадени към собствения ѝ парцел I – 102 от кв. 5 по плана на с. ***.

Видно е от представеното удостоверение за съпруг/а и родствени връзки от дата 10.06.2021 г., издадено от ОВ (л. 29), че Д.Х.В. е дядо на ищцата Х. Т. Д..

От приложеното удостоверение за идентичност на лице с различни имена от дата 23.11.2020 г., издадено от ОВ (л. 28), се установява, че Х. Т. Д. и Х. Т. П. са имена на едно и също лице.

Представено е заявление за допълване (поправка) на одобрен КП на осн. пар. 6, ал. 6 от ЗУТ във вр. ЗКИР от дата 16.06.2008 г. (л. 112), подадено от Х. Т. Д. до Кмета на ОВ, с искане за отстраняване на грешка (непълнота) в КП относно заснемането на собствения ѝ имот II-88, кв. 9 по плана на с. ***, който не е бил нанесен съгласно площта по нотариален акт.

По заявлението е издадена и влязла в сила Заповед № 272 от 10.11.2008 г. (л. 107), с която е одобрено попълването на кадастралната основа с имоти пл. № 598, 599 и 600 (л. 107).

Видно от приложения акт за непълноти в одобрен КП от 10.11.2008 г. (л. 109), новозаснетият имот пл. № 598 е записан на името на Х.Д. Д. въз основа на нот.акт № *** г. и нот.акт № *** г., а имот пл. № 599 – на името на А.Й.Ж.. За имот пл. № 600 е отразено, че е с неидентифициран собственик. Така е описана собствеността върху имотите и в разписния лист към плана (л. 91).

Подадено от ищцата и трето лице Д.Х.Д. е и заявление от 08.03.2019 г. за допускане (разрешаване) на изработване на ПУП-ПРЗ за ПИ 599 и ПИ 598, двата в кв. 9 по плана на с. *** (л. 96).

С решение от 12.03.2019 г. на Експертен съвет по устройство на територията при ОВ е дадено положително становище по заявлението за допускане изработване на ПУП-изменение на ПРЗ за УПИ I-88 (ПИ 599), II-88 (ПИ 598) и III-88 (ПИ 600), кв. 9 по плана на с. ***, одобрен със Заповед № Г-39/07.10.1992 г. на Кмета на ОВ (л. 99).

Междувременно кметът на с. *** е предложил на компетентния служител при ОВ предприемане на действия за проучване възможността за

съставяне на акт за частна общинска собственост съгласно пар. 42 от ПЗР към ЗИД на ЗОС относно ПИ 600 в кв. 9 по плана на с. *** с площ 578 кв.м, частично идентичен с новообразуван УПИ ХХХІ-600 с площ 615 кв.м, който имот съгласно Заповед № 272/10.11.2008 г. е с неидентифициран собственик (л. 94).

Процедурата е завършила със съставяне на акт № *** г. за частна общинска собственост за ПИ 600 с площ 578 кв.м с отразено в същия правно основание чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОС (л. 87).

От приетото и неоспорено от страните заключение на допуснатата съдебно-техническа експертиза (л. 161 и сл.) се установява, че за територията на с. *** са изработвани следните планове, по които процесният поземлен имот № 3571.501.280 по действаща КК е отразен по следния начин:

- **КП от 1928г. на с.Голяма Франга и РП от 1931г.**, като процесният поземлен имот не е нанесен в КП от 1928г., но от комбинирания цифров модел на плана на селото с КК се установява, че той попада в територията на **ПИ 35**, за който е отреден за жилищно строителство парцел Х-35, кв.23. В разписният лист към плана за собственик на поземления имот е записан В. Н. без вписано основаниято за собственост;

- **КП от 1956 г. на с.*****, като процесният поземлен имот също не е нанесен в КП от 1956 г., но от комбинирания цифров модел на плана на селото с КК се установява, че той попада в **северната част на ПИ 103**, кв. 5а, записан в разписния лист с начин на ползване - нива и с вписан собственик Т.А. В.ева без данни за документ за собственост, който имот пл. № 103 е с граници: на север - път; на изток - ПИ 104 със собственик Р. Н.а В.ева; на юг - ПИ 106 със собственик Р. Н.а Ш. и на запад - ПИ 102 със собственик Д.Х.В.;

- **РП на с.*** от 1962 г.**, изчертан върху кадастралната основа на плана от 1956 г., като процесният поземлен имот отново не е нанесен, но от комбинирания цифров модел между РП и КК се установява, че той представлява **северната част от ПИ 103 и е извън строителните граници на селото** – земеделска земя, която част е с площ 640 кв.м и има следните граници: на север - път; на изток - частта от ПИ 104 извън строителните граници на селото и на юг - парцел 1-102, кв.5.;

- **КП от 1990 г. и РП на с.*** от 1992 г.**, според които процесният поземлен имот попада в **северната част на ПИ 88**, последният с обща площ 2485 кв.м, получена от оцифрения графичен план, и граници: от северозапад - път; от изток - ПИ 87 и ПИ 89 и от юг – улица, със записан в разписния лист към плана начин на ползване - двор и собственик - н-ци на Д.Х.В..

Според заключението разписният лист на ПИ 88 е попълван във връзка с попълване на КП, като са вписани: за ПИ 598, представляващ двор и част от ПИ 88, с площ 900 кв.м. със собственик Х. Т. Д. с два документа за собственост: Н.А. №***г. и Н.А. №***г.; за ПИ 599, представляващ част от ПИ 88 с площ 975кв.м, е вписана за собственик А.Й.Ж. с Н.А. №11/2004г. и ПИ 600, представляващ част от ПИ 88, с неидентифициран собственик. Попълванията на кадастралната основа на КП от 1990 г. за ПИ 88 са на основание Заповед №РД-11-В-220/16.06.2008г. на Кмет на р-н „Приморски“, гр.Варна. В Акт за непълноти и грешки в одобрен КП от 10.11.2008г. процесният поземлен имот е попълнен с пл.номер 600 и с неидентифицирана собственост, от което следва и попълването на разписния лист на плана с неидентифицирана собственост за поземления имот.

Съгласно експертизата процесният ПИ 280 по КК съответства на ПИ 600, като източните и югозападните им граници съвпадат и има разлика в местоположението на северозападните им граници - северозападната граница на процесния поземлен имот съвпада с уличната регулационна граница, а на ПИ 600 - с паянтовата огР.. Площта на ПИ 600, получена от оцифрения графичен план, е 500 кв.м, а на ПИ 280 по КК - 537кв.м.

Според заключението с одобрения РП от 1992г. за ПИ 88, кв.9 се отреждат три парцела за жилищно строителство: УПИ I-88, *** и ***, като **процесният поземлен имот попада в територията на *****, кв.9 преди изменението на КП и е идентичен със съответната останала северна част от ***, кв.9 след изменението на плана със Заповед №РД-11-В-220/16.06.2008 г. на Кмет на р-н „Приморски“. След изменението на КП не е одобряван ПУП за ПИ 600, идентичен с процесния имот. За ***, кв.9 няма данни за уреждане на придаваеми части по регулация.

Вземайки предвид описаните граници на имота по представения договор за покупко-продажба на недвижим имот от 05.06.1982г., с който Й.А.Й. продава на Д.Х.В. дворно място с площ 200 кв.м. при граници и съсед: К.Т.П., Р.В.а и път, както и собствеността, вписана в разписните листи към действащите при извършването на сделката КП от 1956г. и РП от 1962г., вещото лице заключава, че поземленият имот - предмет на сделката е частта от ПИ 103, която е извън строителните граници на населеното място (640 кв.м, получена от оцифрения графичен план). При изслушването на вещото лице в о.с.з. по реда на чл. 200 ГПК инж. Ст.К. заявява, че този имот съответства на процесния по граници и локация (местоположение), но не и по площ.

От експертното заключение се установява още, че има идентичност между имота, предмет на НА № 51/1977 г., с ***, кв. 9, защото има препокриване на територия между двата поземлени имота, като описаният в акта имот представлява част от ПИ 103, включена в УПИ I-102, кв.5 по РП от 1962г. Попълваният ПИ 598 в КП от 1990 г. със Заповед №РП-272/10.11.2008г. на Кмет на район „Приморски“ съответства на УПИ I-102, кв.5 по РП от 1962г., като част от ***, кв. 9 по РП от 1992г. се препокрива с територията на УПИ I-102, кв.5 по РП от 1962г. Територията, в която попадат процесният ПИ и попълненият ПИ 600, кв.9 по КП от 1990г., е урбанизирана с начин на ползване - за жилищно строителство съгласно действащия РП от 1992 г. на с.***.

В о.с.з. вещото лице пояснява, че именно това припокриване, при което *** навлиза частично в ***, е наложило изменението в КП от 1992 г., по силата на което границата на *** се измества в посока север и така се образува ПИ 600, който е попълнен с изправни граници с акта за непълноти и грешки. Сочи, че придобитите от ищцата по регулация придаваеми части, отразени в нот.акт от 1977 г., представляват реална част от ПИ 103 с площ 640 кв.м., зацрихована в син цвят на приложение № 3 към заключението, където е видно и припокриването.

Според вещото лице описаният ПИ 600 с площ 578кв.м. в АЧОС №10252/16.10.2019г. е идентичен с ПИ 600 по КП от 1990 г., попълнен със Заповед №РП-272/10.11.2008г. на Кмет на район „Приморски“ при ОВ и съответства на ПИ *** по КК на с.***.

Съгласно заключението предвиждането на процедираното допълване

(поправка) на КП на с.*** съгласно Заповед №РП-272/10.11.2008г. на Кмет на р-н „Приморски“ при ОВ е попълването на УПИ I-102, кв.5 по РП от 1962 г. в съответствие с документите за собственост ищцата: Н.А. №189/16.03. 1975г. и Н.А. №***., като площта на попълнения имот № 598 (съответстващ на ***), собственост на ищцата Х. Т. Д., получена от оцифрения графичен план, е 995 кв.м.

При огледа на място експертът е установил, че процесният поземлен имот се ползва като цял с ПИ *** и между двата имота няма огР.. Констатира още, че процесният поземлен имот е ограден от запад с паянтова огР., изградена от бетонови колове и оградна мрежа, и от изток с масивна огР., както и че в имота няма застрояване.

За установяване правния интерес на ищцата по делото са събрани и гласни доказателствени средства посредством разпита на водените от страната двама свидетели (л. 186 и сл.).

От свидетелските показания на св. А.Ж. (без дела и родство със страните) се изяснява, че същата е собственик на съседен на ищцата имот в с. ***. Св. пояснява, че нейното място е първо откъм пътя, а на ищцата – следващото, което граничи с нея, с път и от дясно с Венци, като е с по-продълговата форма, стесняващо се в горния край „като кама“. Помни имота на ищцата е в този вид от 1970 г. и твърди, че от тогава не е променяно. Разказва, че за имота се е грижел дядото на ищцата Д.Х., а след това нейните родители, които обработвали имота и сеели жито, царевица, люцерна.

Разпитан е и св. Т.Т. (баща на ищцата). Същият разказва, че някъде през 1973 г. бащата на съпругата му, дядо Д., прехвърлил на внука си, кръстен на негово име, имот в с.***. Тогава съпругата на дядо Д. (Х.В.) се разсърдила, че на нейното име нямало имот, и дядо Д. купил още 250 кв.м, намиращи се на север от собственото му дворно място с площ ок. 4000 кв.м, на името на внучката му Х. (ищцата). Допълнително последната придобила по регулация още 650 кв.м. и така внуците имали имоти по равно. Св. разказва още, че от 1975-6 г. до преди 2-3 г. той и съпругата му са стопанисвали имота, като го обработвали, сеели жито, царевица и зеленчуци. Сочил, че имотът е бил ограден още при прехвърлянето му на ищцата и не им е било известно, че горният ъгъл не се води на тяхно име до 1979 г., когато решил да стои и ангажирал на място геодезист. Тогава разбрал, че има проблем с тази част и се опитал да уреди нещата, но в крайна сметка се отказал. Твърди, че вече не му стигат силите и не се заминава със земеделски работи в имота, както и че от няколко години същият се стопанисва от дъщеря му.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Според чл. 124, ал. 1 ГПК всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това.

Наличието на правен интерес се преценява конкретно, въз основа на обосновани твърдения, наведени в исковата молба, като при оспорването им ищецът следва да докаже фактите, от които те произтичат. Съдът е длъжен да провери допустимостта на иска още с предявяването му и да следи за правния интерес при всяко положение на делото. Когато констатира, че ищецът няма

правен интерес, съдът прекратява производството по делото, без да се произнася по основателността на претенцията – дали ответникът притежава или не претендираното от него и отричано от ищеца вещно право.

Съгласно задължителните указания, дадени в т. 1 от Тълкувателно решение № 8/2012 г. на ОСГТК на ВКС, правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо съС.ие или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника.

В настоящия случай е налице третата хипотеза, доколкото ищцата се позовава на изтекла в нейна полза придобивна давност по отношение на процесния имот, респ. има възможност да го придобие на посоченото оригинално придобивно основание, ако отрече собственическите права на ответника.

От обсъдените писмени доказателствени средства и събраните свидетелски показания, които съдът цени като достоверни, доколкото са дадени от лица с непосредствени лични впечатления и са ясни, точни, последователни, и съответни на останалия доказателствен материал, вкл. експертно заключение, се доказва, че в случая ищцата Х. Д. е придобила по дарение и регулация съседен на процесния имот, фактически обособен с последния в едно общо дворно място с материализирани граници, върху което общо дворно място ищцата е упражнявала фактическа власт лично и чрез родителите ѝ в периода от 1975 г. до подаването на исковата молба. Следователно ищцата би могла да придобие процесния имот по давност и доколкото ответната община разполага с акт за общинска собственост за него, то е налице правен интерес от предявения отрицателен установителен иск и производството по делото е допустимо.

При доказвания правен интерес на ищцата, ответникът носи доказателствената тежест да установи, при условията на пълно и главно доказване, че е собственик на процесния имот по силата на заявеното придобивно основание. Доколкото последното е индивидуализиращ белег за отреченото чрез иска вещно право, ответната страна следва да изчерпи в процеса всички основания, тоест всички юридически факти, от които произтича спорното материално субективно право.

В случая ответникът поддържа, че имотът е бил държавна собственост, на основание чл. 6 от ЗС (ред. 1991 г.), а впоследствие е преминал в неговия патримониум по силата на закона - § 42 от ПЗР на ЗИД на ЗОС (обн. ДВ бр. 96 от 1999 г.). В съставения акт за частна общинска собственост също е отразена само общата разпоредба на чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОС, според която общинска собственост са имотите и вещите, предоставени в собственост на общината със закон.

Разпоредбата на чл. 6 ЗС в редакцията ѝ до изменението с ДВ бр. 33 от 1996 г. е повелявала, че държавна собственост стават и имотите, които нямат друг собственик. Нормата е отменена в тази част с приемането на ЗДС и ЗОБС, като съгласно чл. 3, т. 5 от ЗДС (ред. 1996 г.) държавна собственост са имотите и вещите, които нямат друг собственик, с изключение на недвижимите имоти, които стават общинска собственост по силата на чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗОБС.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, което съдът

кредитира напълно като компетентно изготвено, правилно и обосновано, се доказва, че до изменението на КП на с. *** от 1990 г. и РП от 1992 г., извършено със Заповед № 272 от 10.11.2008 г. на кмета на район „Приморски“ при ОВ, процесният поземлен имот с идентификатор 3571.501.280 по действаща КК е попадал в територията на следните имоти и при следните данни за собственост, а именно:

- съгласно КП от 1928г. на с.Голяма Франга и РП от 1931г. - в територията на ПИ № 35, отреден за жилищно строителство и записан в разписния лист към плана на В. Н.;

- съгласно КП от 1956 г. на с.*** - в северната част на ПИ 103, кв. 5а, представляващ нива с вписан собственик Т.А.;

- съгласно РП на с.*** от 1962 г. - северната част от ПИ 103, която е извън строителните граници на селото;

- съгласно КП от 1990 г. и РП на с.*** от 1992 г. - в северната част на ПИ 88, представляващ двор с вписани в разписния лист собственици - н-ци на Д.Х.В..

Едва с изменението през 2008 г. на КП от 1990 г. и РП от 1992 г. ПИ 88 е разделен на три имота - ПИ 598, ПИ 599 и ПИ 600. Последният имот е идентичен с процесния и попълнен в разписния лист на плана с неидентифицирана собственост.

Само по себе си това попълване няма доказателствена стойност, като достоверността на същото се опровергава от записванията на разписните листи към предходните планове, според които процесният имот е попадал в други имоти – собственост на различни индивидуализирани физически лица, последното от които е праводателят на ищцата.

Отделно от горното, от свидетелските показания се установява, че ищцата е владяла процесния имот, обособен на място в общи граници със собствения ѝ ПИ 598 (*** по действаща КК) лично и чрез родителите ѝ, в периода след 1975 г., когато е установила владение върху част от имота по силата на нотариален акт за дарение № 189 от 18.03.1975 г. Така до 2008 г., когато ПИ 600 е вписан в разписния лист към РП от 1992 г. с неидентифицирана собственост, в полза на ищцата е изтекъл изискуемият 10-годишен давностен срок по чл. 79, ал. 1 ЗС. Същата се е позовала на последиците на давността с предявяването на иска, респ. надлежно се легитимира като собственик на процесния имот на заявеното оригинално придобивно основание. Последният извод от своя страна изключва правата на ОВ, за които е съставен приложеният акт № *** г. за частна общинска собственост.

Обстоятелството, че ищцата е участвала в административната процедура по изменение на КП през 2008 г. и е изразила съгласие с изменението, вкл. с обособяването на нов ПИ 600 (идентичен с процесния) с неидентифициран собственик, нито е равнозначно на отказ от права, нито е в със.ие да обоснове положителен извод за наличие на предпоставките на чл. 6 ЗС (ред. 1991г.), на които се позовава ответникът.

От гореизложеното следва, че ответната страна не е доказала в хода на процеса придобиването на спорното вещно право на собственост на заявеното придобивно основание и предявеният срещу нея отрицателен установителен иск се явява основателен, респ. следва да бъде уважен.

По разноските:

С оглед изхода на делото и направеното искане, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на ищцата следва да бъдат присъдени сторените по делото разноси в **общ размер на 560 лв.**, от които: 50 лв. за държавна такса, 10 лв. за 2 бр. съдебни удостоверения и 500 лв. за адвокатско възнаграждение, доказателства за реалното заплащане на което са представени по делото – договор за правна защита и съдействие № 10 от 19.09.2022 г., съдържащ разписка за плащане в брой (л. 182).

Предвид изхода на спора, разноси на ответника не се следват.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ищцата **Х. Т. Д.**, ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. Варна, бул. ***, **че ответникът ОВ** с адрес: гр. Варна, ***, представлявана от И.П., **не е собственик на поземлен имот с идентификатор № ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/30.01.2020 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в с. ***, общ. Варна, обл. Варна, ул. ***, с площ от 537 кв.м, при съседни имоти с №№ ***, ***, *** и ***, **на основание чл. 124, ал. 1 ГПК.**

ОСЪЖДА ОВ с адрес: гр. Варна, ***, представлявана от И.П., **да заплати на Х. Т. Д.**, ЕГН *****, с поС.ен адрес: гр. Варна, бул. ***, **сумата от 560 лв.** (петстотин и шестдесет лева) за сторените по делото разноси, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____